

6. pôstna – 14.4.2019

V Bohu mám nádej

Milost' Pána Ježiša nech je s nami.

Micheáš 7:7-9 „*Ja však chcem hľadiet' na Hospodina, budem čakať na Boha svojej spásy. Môj Boh ma vypočuje. Neraduj sa nado mnou, nepriateľka moja! Ak som padol, povstanem, ak sedím vo tme, Hospodin je mi svetlom. Musím znášať hnev Hospodinov, lebo som sa prehrešil proti Nemu, dokiaľ neurovná môj spor a nedopomôže mi k právu. Vyvedie ma na svetlom a uzriem Jeho spásonosný skutok“.*

Od dnešnej nedele začína Veľký tichý týždeň. Ak mal byť pôst doteraz obdobím bez zábav a hýrenia, tento týždeň by sme mali prežívať v úplnom stíšení pred Pánom. Dobře tomu rozumejú tí, ktorí boli alebo sú konfrontovaní so smrťou svojich blízkych. Keď náš milovaný odchádza z tohto sveta postupne a pomaly, no my vieme, že sa koniec blíži, zrazu je všetko iné nepodstatné a nepotrebné. Dôležité sú pre nás len: láska, chvíle strávené s milovaným, modlitba za jeho odpočinok a spasenie, pretože **všetko, vo svetle blížiacej sa smrti stráca význam**. Preto je tento posledný týždeň určený nielen na prípravu na sviatky, čo sa týka domácnosti a jedálnička, ale najmä na spoločenstvo a prítomnosť v Božej blízkosti, pri modlitbách a čítaní Pánovho slova. Dobrou príležitosťou je aj dnešná speveď a Večera Pánova, ktoré nás pozývajú bližšie k Pánovi, ktorý sa všetkého vzdal, aby nás – ľudí – nestratil, ale aby nás zachránil pre život večný.

Prorok Micheáš pôsobil v Izraeli v čase, keď sa ľud, na čele s kráľom, znovu odvrátil od Hospodina a činili, čo sa nepáčilo Pánovi. Pán Boh preto poslal tohto proroka, aby blásal Božiu trest v podobe nového nepriateľa, ktorý zničí všetky istoty vyvoleného ľudu a tiež aby blásal Božiu milosť v podobe odpustenia a nádeje na iný lepší spôsob života. Prorok vidí mravnú skazenosť ľudu, na základe odpadnutia od viery, resp. na základe mechanického a tradičného prežívania viery, ale zároveň vníma Božiu lásku a prináša pozitívne správy, pretože Hospodin zostáva svojmu ľudu verný za každých okolností.

Prorok nám v prečítaných slovách pripomína: že **máme**

Hľadiet' na Boha aj v čase zla a trápení. My sa však skôr necháme zneistiť zlom, ktoré je v nás, v našich blížnych, ktoré sa zjavuje v situáciách. Problém sa nám zdá byť priveľký a my strácame odvahu, padáme pod krížom a prestávame dôverovať v problémoch. A pritom ide iba o smer pohľadu. **Ak by sme totiž viac hľadeli na Pána Boha a menej na to, čo nás ztročuje, robí smutnými a čo nám ubližuje, potom by sme vo viere videli, že na nič v živote nie sme sami.**

Aj dnes vyznávame svoje hriechy a robíme tak vo svetle Ježišovho kríža. Ak sa budeme pozerat' na seba či na blížnych, neprinesie to nič dobré, len budeme zneistení, nahnevaní, frustrovaní. Ak sa však – napriek alebo práve pre svoje hriechy – zahľadíme na Pána Ježiša Krista na kríži, získame z Neho silu bojovať proti zlu, ktoré nás obklopuje a pokúša.

Naučme sa v ťažkostiach ešte viac sa modliť, ešte častejšie čítať Písmo, viac prichádzať do spoločenstva ľudu, pretože **so zrakom upretým na Krista sa dočkáme záchrany**. Ak budeme pozerat' na Ježiša, potom aj my vyznáme: čokoľvek sa bude diať, môj Boh ma vypočuje a keď sa budem kajať, On mi odpustí.

Prorok nám v prečítaných slovách pripomína: že **máme Dôverovať, že zajtra môže byť lepšie**. Pri ťažkostiach zvykneme strácať silu alebo aj chuť žiť. Všetko nás dokáže položiť, sme citliví a nahnevaní kvôli hlúpostiam. Je to preto, lebo ak nás v duši niečo ťaží, sme zlomení, sme náchylní ku emocionálnym výkyvom a ťažko sa nám všetko zvláda. Strácame nádej, že náš život môže byť lepší, iný. A presne *toto diabol chce, aby sme si zúfali. Lebo človek, ktorý si zúfa, prestáva veriť sebe, blížnym, Bohu a tak stráca pevnú pôdu pod nohami a je ľahko manipulovateľný k zlému.*

Dnes máme činiť pokánie a to znamená zahľadieť sa do svojho vnútra a urobiť tam revíziu. Môžeme prísť naozaj na hrozné veci, môžeme zistiť, že nie sme takí dobrí, ako sme si mysleli a že k добрote nám ešte veľa chýba. Preto nestačí zistiť, priznať a vyznať svoje hriechy, ale treba ísť ďalej. Keď sme padli, musíme vstať, keď sme zhrešili, musíme sa od hriechu odvrátiť, keď sme sa ocitli v tme, musíme hľadať svetlo, keď sme zoslabli, musíme načerpať silu...

Horšie ako pád, je, ak človek nevstane. Preto nás Večera Pánova povzbudzuje – darom tela a krvi Pána Ježiša – k aktivite, aby sme sa nikdy nevzdali dôverovať, že zajtra bude lepšie. No nie my vytvárame tú šancu na zmenu – to vytvára Pán Ježiš svojou milosťou, my tú šancu len musíme využiť, chytiť za pačesy, vstať a ukázať diablovej, hriechu, svetlu, že **nás, ktorí veríme v Krista, nič nedokáže položiť na lopatky**. Áno, čo to nás môže ohroziť, ale nie zničiť, pretože Božia milosť sa zajtra ráno znovu obnoví a znovu nám pomôže vstať.

Prorok nám v prečítaných slovách pripomína: že **máme Veriť, že Boh trestá, ale zmilovává sa zároveň**. A toto nás upozorňuje na kríž – tam Boh trestal, no nie nás, ale svojho Syna, tam sa Boh

zniloval, no nie nad Ním, ale nad nami. Preto aj dnes nemôžeme hovoriť o Božom treste za naše hriechy. Ak sa niečo zlé deje v našom živote, je to len následok našich hriechov a rozhodnutí. Pretože všetky tresty za hriechy, všetky naše neprávosti, Ježiš už priniesol a pribil na kríž Golgoty. ***My sa dnes nachádzame vo veku Božej milosti, kedy Boh zhovieva človeku a vábi ho svojou láskou na cestu spasenia.***

Preto nemusíme k spovedi a Večeri Pánovej pristupovať so strachom. Ak sme úprimní vo vyznávaní hriechov a v túžbe žiť inak, Pán Boh nám pomôže, odpustí a bude nás tvarovať na svoj obraz, pretože Jeho spásonosný skutok bol vykonaný za nás na Golgote a my môžeme žiť vo svetle odpustenia a nového života.

Boh ťa netrestá za hriechy. Iba upozorňuje na zlo a „dovolí“ nám znášať následky svojich rozhodnutí, aby sme sa poučili a zmenili. Žijeme v čase Božej milosti, kedy nás Pán Boh cez svojho Syna Pána Ježiša a mocou Ducha svätého volá ku spaseniu a večnému životu. A keby nás Pán Boh aj za niečo trestal, verme, že **v každom Božom treste je viac Jeho milosti ako hnevu**, viac lásky ako smútku, viac nádeje ako beznádeje. On nedolomí nalomenú trstinu, ale ju uzdraví a posilní. Tou trstinou sme my, máme teda šancu.

Prajem nám, nielen do tichého pôstneho týždňa, ale pre celý život, aby sme nezabudli, že máme hľadiť viac na Hospodina ako na problémy, že máme po páde vždy vstať a že máme mať nádej, lebo žijeme v čase Božej milosti. A to všetko vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi a Jeho dielu záchrany pre nás. Amen.